üldjoontes laia voore sarnane. Ta algab kihelkonna kagupiiril ja piirab Pulliräisi mäena kirdes Verioja orgu. Servakuhjatisist, mis eralduvad Kiltrimäest iseseisvate kõrgendikena, on mainitavad Tartu-Narva maantee ääres kerkiv Kirikmägi, sellest ida pool Kujumägi ja lõuna pool Kabelimägi. — Teine osa Vassevere kinkudest asub Kiltrimäe kirdejalal ja Peipsi madalikul. Nende hulgas on kaks suuremat mõhna, nimelt 32 m kõrge Hõimumägi ja 21 m kõrge Salumägi, mitu vähemat latvkõrgendikku, nagu Munamägi (15 m), Teravmägi (20 m), Hoorepi mägi (umb. 20 m) ja Piiuli mägi (umb. 15 m) ja kolm tüübilist, ehk küll väikest (harva üle 15 m kõrged), jaolt jääliikumise sihis jooksvat, järskude (kuni 30°:ni) nõlvadega vallseljakut: Pikkmägi, Lubjamägi ja Kitsepõrgu-mägi (häilusarnase lohuga, mida kutsutakse Kitsepõrguks).

Kassinurme nõmmeks nimetab rahvas kingustikku, mis jookseb Kassinurme külast ja raudteest lääne pool ida-lääne sihis läbi soo ja lõpeb Pedja jõe ligidal. Ta on 10—15 m kõrge ebamääraste mõhn- ja otsamoreen-moodustuste vöö. Raudteest ida pool esineb kingustik kõrgemas nivoos laia voore taolise kõrgendiku (Patjala-Mõisamaa kõrgendiku) pinnal ja kannab siin nime Kassinurme mäed ehk lihtsalt Mäed. Selle „mäestiku" kõige kõrgem osa, kus tuttav „Kalevipoja säng", on ümbritsevast soost 55 m kõrgemal ja sellega relatiivselt kihelkonna kõige kõrgem koht. Peale mitmetaoliste kuplite ja seljakute on „Mägedele" omased ümmargused või pikergused, järskude veerudega lehtri- ja häilusarnased sulglohud, kokku paarkümmend, mis pakuvad huvi mitte ainult pinnavormide uurijale, vaid ka turistile. Jaolt seisab nendes alaliselt vesi („Kalevipoja silmavee kauss"). Nende sügavus on alla 10 m:i, kuid veerud enamasti järsud, 22°—27°, erandi viisi koguni 40°—45°. On põhjust oletada, et see „häilude ala", mille pikkus kagust loodesse 2 km ja laius 0.5 km, on ühes oma aluspõhjaga, mis vähehaaval madaldub lõuna ja kagu poole, vähemalt osalt jää serval sündinud deltamoodustus, osalt otsamoreenkuhjatis ning et kõnealused lohud tekkisid kohtades, kus sulasid mannerjää pangad, mis moreeni- või glatsifluviaalse liiva ja kruusa sisse jäänud.

Samuti kui kõrgendikkude rühmituses esineb ka lohkude morfograafias valitsevana kagu-loode siht. Kõige laiemad selles sihis kulgevaist erandita soistest orgudest on kihelkonna põhjapoolses osas: lohk, kus asub eespool-nimetatud Patjala-Mõisamaa raba, Kuremaa järve nõgu, mis kuni 4 km lai, ja Verioja org, mille lamm on Ronivere küla kohal 3 km lai.

Kuid paiguti on orgudele ka marginaalsiht omane. Üksikuist pikema ja kihelkonna piiridest väljaspool selgemini esineva jääservale paralleelse ürgoru osadest oleksid nimetatavad Ilmjärve org, Ehavere nõmme põhjajalal asuv Amme jõe oru osa, Tohiku ja Paavli talu vahel asetsev Kõlajõe org, mis omandab Maarja-Magdaleena kihelkonnas, Kudina mõisa juures, selgejoonelise lammoru kuju, ning org, mis piirab Liivanina kagus.